

KRATKI NAVUKI,
REGELZE, INU MOLYTVE
S A
S A K R A M E N T
T e
P O K O R E,

o d
JOANNESA DEBEVZA,
V' Lublanski Duhovni Hifhi Mashnika
*Napravlenu, potler pak na konz
prenarejenu, inu sdej
k' tretjimu vun danu.*

V' LUBLANI,
Od Ignazja Merka na prodaj utisnen.

1 7 9 2.

1 IN-0300-0007-1

K R A T K I

Navuki , Reęelze , inu
Molytve sa Sakrament tę
Pokóre.

*I. Stan tiga gręšnika , inu o-
studnost tiga gręha.*

1. Ta gręšnik , kader on per
spovednyzi pred Masłnikam kle-
zhy , je en hudodęlnik , kater
sa odpufhanje profi , en bolnyk ,
kater sdravje shely , en mertvi ,
kater gori ustati otzhe , en su-
shni , kater po rešhenju sdihvu-
je. Kaku ponishn more on tedej
v'ferzu biti , kaku pohleyn v'svo-

jimu vunainimu sadershanju!
Ponishaj se, saframvuj se!

Gospod, vsmili se zhes me-
ne! osdravi mojo dufho, sa-
kaj jest sim super tebe grešhil!
— o Bog! pomagaj meni vun;
sakaj voda meni gre noter do
moje dufhe, jest sim v'eni glo-
boki mlaki, v'katèri nobeniga
dna ny. (40. inu 8. Psalm.)

2. Nizh ny ostudnišhiga, ka-
ker greh. On je ta svirk vfiga
hudiga, inu vse hudu v' sebi sa-
popade. O' kaj saena perprost-
nost ny pazh letu, Boga sapusti-
ti! kaj saena nehvalëshnost, nje-
gove gnade k'hudimu obrazhati!
kaj saena nesrežha, njegov sov-
rashnik biti! kaj saena nespa-
met, savolo eniga prasniga do-
byzhka, savolo eniga kratkiga
veffelja, v'nevarnost tiga vezh-
niga pogublenja se podati! *Moj
Folk je dvoje hudu dopernessl: me-
ne,*

ne, ta studenz tē shive vode, so oni sapustili, ter so si' sktirne skopali, sktirne, katere so luknaste, inu ne morejo vodo dershati. (Jerem. na 2. post.) O' neumnost! o nezrežha! ustrashi se pred svojimi grēhami, inu pred seboj.

O' Bog! tebi je moja neumnost snana, inu moji grēhi pred tabo niso sakriti. — O' Gospod! potegni mene vun is tē mlake, de se jest nepogresnem; nikar ne perpušti, de bi mene ta globozhyna, v' katero sim jest padl, posherla, (40. Psalm.)

II. Potrebnost tē pokore.

1. Po dopernessenimu grēhu, ny nizm potrebnishiga, kaker pokora. Bres nje sa tiga grēshnika ny vupanja k' isvelizhanju. Aku vy pokoro ne sturite, pojidete vsi skupej v' pogublenje, pravi Je-

fus Kristus v' evangeljumu (per S. Luk. na 18. post.) ... Nikar se tedej ne mudi h' Gospodu se nasaj podati, inu nikar ne odlajhaj od dnę, do dnę. Syrah. na 5. post. 8. v.)

Jest se otzhem usdigniti, ter pojidem k' mojemu ozhecu, inu porezhem k' njemu; Ozhe! jest sim se pregręšhil v' nebu, inu pred tabo: jest nisim vezh urędn tvoj, Syn imenuvan biti, sturi mene, kaker eniga is tvojih najęmnikov. (Per S. Luk. na 15. post.)

2. Ta pokora je en dar boshji, inu ena neisrezhena gnada; nje- ni sazhetik je Duh Boshji, inu ta sad, katęriga ona pernesse, je nafhe posvetzhenje. Sa leto gnado je potreba moliti, inu si- zer veliku moliti. Si ty letu sturil? sturysh letu? O! taku prosi tedej sa to gnado, prossi prav

prav serzhnu sa spreobernenje
tvojiga serza.

O' Gospod! spreoberni me-
ne, taku bom jest spreober-
nen; sakaj ty si Gospod, moj
Bog, po timu, kader si me ty
spreobernil, sim jest pokoro
sturil, inu po timu, kir si ty
meni ozhy odperl, sim jest te-
bi mojo grevingo skasal. (Je-
rem. na 31. post.)

*III. Sakrament te pokore, wjega
goripostava, lastnosti, inu
potrzebnost.*

I. Jesus Kristus je k'spravi
tih grešnikov ta sakrament te
pokore noter postavil; on je
tim mafnikam, to oblast vesa-
ti, inu odvęsati, grehe odpustiti
inu sadershati dodelil. *Katęrim*
vy bote grehe odpustili, letęm bodo
odpusheni; inu katęrim jih vy bote

sadershali, letem bodo sadershani, pravi on k' svojim jogram (per S. Jan. na 20. post. 23. v.) O' kaj saena draga rezh je letu v' zerkvil kajsaena oblast per mafhnikih! kaj sa enu veselje sa te spokorne grešhniko! sraven pak kaj saena lubesn, inu vsmilenje od Kristufa! skashi hvaleshnost leti lubesni, sposnaj letu vsmilenje.

Hvali Gospoda, moja dufha; inu vse, kar je v' meni, hvallij njegovu svetu ime. Hvali Gospoda, moja dufha! — — Sakaj on tebi vse tvoje grehe odpusty, inu vse tvoje slabosti osdravi. (102. Psalm.)

2. Aku od nashe strany nizh doli ne gre, se v' sakramentu te pokore vse snajde, kar je k' nashi spravi potrebnu. Per Bogu, kater je taistiga noterpostavil, je vsmilenje. Per mafhniku, kater letiga vunde-
ly,

ly, je oblast, enimu v' refnyzi spreobernenimu grešhniku vie grehe odpustiti. V' ti kirvi Jesusa Kristusa, katere my deleshni postanemo, je enu neskonzhnu saflushenje. K' sadnimu v' timu Sekramentu je ena obilna mozh inu gnada. Ne bojimo se od Boshje platy nize; bojimo se pak od nafhe platy, ter neoppustymo nize, kar je k' nafhimu perpravlanju potrebnu.

Per Gospodu je vsmilenje, inu per njemu je obylnu odrefhenje. (129 Psalm.)

3. Dellaj pokoro, kaker se v' zerkvi della, pravi S. Auguhtin, nikar ne rezi: Jest njo dellam na skrivnimu v' mojimu serzu. Menish ty, de so kluzhi sapstojn ti zerkvi dani? ali je mordej Kristus sapstojn k' Apostelnam řekl: *Katerim bote vy grehe odpustili, letem bodo od-*

pusheni? (per S. Jan. na 20. post.)
 K' usakimu na dushi gobovimu
 pak: *Pojidi, inu iskashi se Duhov-*
nimu, inu pernessi ta dar, kateriga je
Moyses sapovedal. (per S. Math.
 na 8. post. 4. v.) Leta dar mo-
 re per nafs biti ta offer ene pra-
 ve grevinge, ene odkritoser-
 zhue spovedi, inu tiga potreb-
 niga sadostiturjenja.

Jest sim rekl: jest otzhem
 pred Gospodam mojo nepra-
 vizhnost sam zhes sebe sposna-
 ti, inu tedej si ty meni to hu-
 dobijo mojiga greha odpustil.
 (31. Psalm.)

IV. Sprashuvanje te vesty.

Nad obenim rasględvanjam
 ny tolku leshezhe, kaker nad
 taistim, kateru se more pred
 spovedjo sturiti. Kajsaeno skerb
 si moremo my persadęti, de nizh
 od tiga, kar je ondej rasodęti
 po-

potreba, radovolnu, inu is grešne sanikernosti vun ne ispuštimo! My se moremo vsiga spovedati: tih notrajnih, inu tih vunanjih grehov: njih shtevyla, njih forte: my moremo rasloshiti te okulistave, katere njih sorto spreminę, ali sa sposnanje vezhi sture: my moremo povedati te grehe super nashiga blishniga, inu super nafs same sebe: my more naprejpernesti te grehe nashih misli, nashih shela, nashih besedy, nashiga djanja, inu tiga oppushanja nashih dovshnost: my se moremo spovedati tih grehov zhes dovshnosti nashiga stanu, na katere se vezhi dejl malu porajta: sadnizh je tudi potreba se obtoshati tih ptujih grehov, katerih my krivi postanemo, kir smo k' taitim ali kaj sravcu perpomogli, ali na karkoli saeno vishe taistih se dejleshne sturili. Sprashvuj se todej skerbnu, rasgledaj

svoje serze, prossi Boga sa ras-
svitlenje.

Kdo sposna vse svoje pre-
grehe? ozhisti me, o Gospod!
od mojih skriynih grehov,
inu sovolo tih ptujih sanessi
tvojinu flushabniku. — Ty,
o Gospod! dafh moji lampi
svitlobo, moj Bog! rasviti
mojo temmoto. (18. inu 17.
psalm.)

V. Grevinga inu njene lastnosti.

Kakushna more pak grevinga
biti, de bo nashim grehami per-
mirjena, inu nashi dushi k'
sdravju?

1. Grevinga more po usi
resnyzi, snotranja biti, tu je:
ona se more v' serzu snaj-
diti, inu more is serza pridti.
Grevinga, katera is serza ne
pride, tudi ny v' serzu; ona je
ena golfiva, ena hinavska gre-
vinga. Ta greh je svoj sazhetik

v' serzu usel, tedej more tudi grevinga zhes tiga istiga is serza pridti. *Rastergajte vashe serza, inu ne pak vashe oblazhyla, pravi Bog fkus eniga Preroka.* (Joel na 2. post.)

Ta Bogu perjetni offer je en shalosti poln duh, enu sgrevanu inu ponishanu serze ne bofh ty, o Bog! sanizhual. (50. Psalm.)

2. Ta grevinga more zhesnatura biti, taku dobru v' svojinu sazhetiku, kir ona more od vere inu od S. Duha pridti; kaker tudi v' forti te shalosti, kir nafs savolo Boga grevati more, kateriga smo rasshalili. Profsi sa leto grevingo, obudi njo v' svojinu serzu.

Tebi samimu sim jest grethil, (o Bog!) inu pred tabo sim jest hudu sturil. — —

Moj ozhe! jest sim se pregre-
shil v' nebu inu pred tabo.
(50. Psalm. inu per S. Luk.
na 15. post.)

3. Kir nizh hujshiga ny, ka-
ker je ta greh, taku tudi shalost
zhes taistiga more ta narvezhi
biti. *Sastopi inu poglej, kaku hudu
inu grenku je Gospoda svojiga Boga
sapustiti.* (Jerem. na 2. post.)

Moje ozhy so veliku sov-
prelyle, kir niso tvojo po-
stavo dershale. -- Tu veshelje
nashiga serza je sginilu. —
Gorje nam! Kir smo greshili,
sa tu je nafhe serze shalostnu,
inu nafhe ozhy je temmota
obshla. (118. Psalm. inu v'
shaluvanju Jerem. na 5. post.)

4. Nobeniga greha ny, kater
bi ne bil Bogu supern, kateriga
bion ne sovrashil, inu ne zher-
til; savolo tiga tudi noben greh
ne

ne smej biti, kater bi tudi nam
ne bil supern, kateriga bi my
ne sovrashili, inu ne zhertili. Tu
ferze ny spreobernenu, aku
she karkoli sa eno rezh vezh,
kaker Boga shtema. Rasględaj
svoje ferze inu poglej, zhe ne
tizhy v' taistimu she enu hudob-
nu nagnenje: poloshi letu doli.

Skushaj me, o Bog! inu
sposnaj moje ferze, rasględaj
me, inu sposnaj moje pota,
poglej, zhe je v' meni ena pot
tę nepravyye, inu vishaj me
na to vezhno pot, (138. psal.)

*VI. Perpomaganje tige strahu,
potrębnost tę lubęsui.*

1. Strah je dobr, je perpo-
morn, je en dar boshji: *bojite se*
taistiga, kater samore dusho inu truplu
v' pekl vrezhi. (per S. Matt. na 10.
post. 28. v.) Sturi saj is straha, kar
she

ſhe ne ſamoreſh is lubęſni k'
pravyzi ſturity.

Gospod! nikar me ne udari
v' tvojimu ſerdu, inu ne
tepi me v' tvoji jęsi. Vſmili
ſe zheſ mene, o Gospod! ſakaj
jeſt ſim ſlab; oſdravi me, o
Gospod! ſakaj moje Koſty ſe
treſſejo od ſtraha, inu moja
duſha je ſylnu preſtraſhena.
(6. Pfalm.)

2. Kaker je dobru, de ſtrah
ſazhne, taku je tudi potrebnu, de
lubesn dokonzha. Serze ſe ne
ſpremeny, aku ſe lubęſn neſpre-
meny. Lubęſn h' gręhu ne
more is ſerza drugazhi pregnana
biti, kaker ſkus lubęſn pruti
pravyzi inu pruti Bogu, kater
je ta ſvirk vſe pravyze.

Jeſt otzhem tebe lubiti, o
Gospod! kater ſi moja mozh!
o Bog! kater ſi moj ſtebr inu
moje

moje perbejšhalſhe, moj od-
reſhenyk, moj Bog, inu moj
pomozhnyk. (19. pſalm.)

3. Nizh ne ſtury to pokoro bol
reſnyzhno, pravi S. Auguſhtyn,
kaker lubęsn Boshja, inu ſovra-
ſhtvu tiga gręha. *Kater ne lubi,*
ta v' ſmertí oſtane: pravi S. Jan.
v' 1. lyſtu na 3. p. 14. v. Inu
tęmi, kateri veliku lubijo, bo
veliku gręhov odpuſhenih, po
beſędah Jeſufa Kriſtufa ſamiga.
Lubęsn je mira tiga odpuſhanja.
O de bi tebe vender ſa tu gręvalu,
kir ſi eniga taku lubęsni urędni-
ga Boga raſſhalil! o de bi ty
vender njega ſa naprej, is zę-
liga ſerzã lubil, inu na leto
viſho to krivyzo popravil, ka-
tero ſi njemu ſturil, kader ſi
te ſtvary vezh, kaker njega lu-
bil! Proſi ſa leto lubęsn.

Stvari v'meni, o Bog! enu
zhíſtu ſerzę, inu ponovi v'
mo-

mojimu offerzhju eniga pravi-
ga duha. (50. psalm.)

*VII. Spoved, njena potrebnost,
inu njene lastnosti.*

1. Svoje gręhe zhertiti ny sa-
dosti, my se jih moremo tudi
spovedati. Kaker grenka je te-
bi ta spoved, taku potrebna
je ona tudi. Spovej se poni-
shnu, kir si ta krivizhni; odkrito-
ferzhnu, kir k'famimu Bogu go-
vorysh; inu popolnoma, aku
osdravlen biti shelysh.

Gospod! jest sim tebi moje
pregrehe sposnal, inu pred ta-
bo jest nisim moja nepravizh-
nost sakrival. (31. Psalm.)

2. Na spovedi lashy, hinav-
shino, sakrivanje shpogati, letu
se ne pravi enimu zhlovęku, te-
muzh famimu Bogu lagati. Letu
je ta gręh tiga Ananyasa, inu tę
Sa-

Safyre, ter saflushi ravnu toisto
shtrafingo, katero sta leta dva
prejela. Zherti leto savytnost,
katera je tukaj taku hudobna.

Srežhen je ta zhlovek, ka-
terimu Bog njega grehe ny sa-
rajtal, inu v'kateriga serzu ny
nobene golufye. (31. Pfalm.)

3. Kaj pomaga pred enim zhlo-
vekam lagati, kir Bog ne samore
golufan biti? Sraven tiga pak
kaj more bol hudobniga biti, ka-
ker tajstiga, kater na boshjimu
mestu sedy, slepiti?

Moj Syn! daj Gospodu Is-
raelskimu Bogu to zhast, spos-
naj, inu povej, kar si sturil,
ter nzh ne sakrivaj. (Josue
na 7. post.)

4. *Ena sramoshlivost je, skus*
katero se greshy, pravi S. Pismu,
inu ena sramoshlivost je, skus ka-
tero

tero se zhaſt ſadoby. Ta ſramo-
shlivoſt ſapele h' gręhu, kader
ona ſtury, de ſe my k' naſhi
nar veſhi ſhkodi odkritoferzhnu
ne ſpoveĵmo. Ona nam pak per-
pravi zhaſt, inu nam perneſe
gnado, kader naredy, de my
naſhe gręhe prav ponishnu ſpo-
ſnamo. Sramvuj ſe, kir ſi grę-
ſhil, ſpovej ſe tudi is' ſramoto;
ali ne puſti ſe naſajdersluti tvo-
je gręhe rasodeti.

My ſmo greſhili, my ſmo
hudobye do perneſli, my ſmo
hudobnu deſlali. — — Ty, o
Gospod! ſi pravyzhn, naſhe
oblizhje pak je is' ſramoto po-
kritu. (Daniel na 7. poſt.)

§. Kaj dobra ſamore ena
golufiva inu hinavska ſpoved
perneſti? ona je en nov gręh,
enu obropanje boſhje, ſavolo
te nezhalty, katera ſe timu ſa-
kramentu inu ti kervi ſamiga
Je-

Jesufa Kristufa stury : ona obudy strafhnu pezhenje te vesty, inu nafs postavi v'en veliku hujshistan, kaker smo pred spovedjo bili. Obvarvaj se pred leto nefrezho, skus eno odkritoserzhno spoved.

Sa tu kir sim movzhal, so vse moje kofy otterpnele, taku, de sim zel dan vekal. Sakaj tvoja roka, je bila nozh inu dan teshka zhes mene, inu kamerkoli sim se jest obernil, sim jest bolezhyno, kaker bodezhu ternje obzhutil.

(31. Psalm.)

6. Ta general spoved, ali ta velika spoved je v'zhassih dobra, v'zhassih tudi potrebnna. Ona je dobra, kader edn she nobene spovedi ny sturil, kader edn v'kakushen stan stopi, kader se edn na eno posebnno visho od svetiga duha ommehzheniga zhuti, svoje serze inu sader-shanje

shanje poboljšati, inu kader se
 edn k'fmeriti perpravla. Potreba
 na pak je ta general spoved
 vsim timistini, katerih sturjene
 spovedi so bile flabe, ali faj slo
 kaker flabe vunvidijo, savolo
 pomankanja te perprave, ali tiga
 sadoštisturjenja, savolo oppu
 fhanja tih naprejpisanih del sa
 poboljšanje; ali pak sa tu, kir
 oni niso sadošti serzhnosti imeli
 tih pregršnih perloshnost se
 vogibati. De se pak is general
 spovedi taisti sad došeshe, ka
 teriga ona pernešti ima, more
 pred njo enu na tanku sturjenu
 iprašhvanje te vesty jiti, enu
 prav odkritoserzhnu obtoshenje
 more njo spremiti, inu sa njo se
 more popolnoma tu spreober
 nenje sgoditi. Sizer pak ne bo
 ena General spoved nizeh drugiga
 kaker en golufivi myr, ali pak
 novu pezhenje te vesty perne
 fla. Nimash ty ene general
 spovedi ali od zeliga shivlen
 ja,

ja, ali faj od enih lejt sturiti potreba? Sprashvuj se.

Jest otzhem pred tabo, Gofpod! vse lejta mojiga shivlenja v'grenkosti mojiga serza spremiti. (Isaias na 38. post.)

VIII. Kaku se ima en spokornik pruti svojimu spovednyku sadershati.

I. Ta spovednyk je en dobr perjatel, en lubesnivi osdravlenk, kater sa vse tvoje flabosti inu nadloge vejditu more. Isvoli si eniga, kater je tak, kaker shen more biti; tu je: eniga vuzheniga, modriga, lubesniviga, inu sa tvoje isvelizhanje fkerbniga mosha. Profsi Boga sa eniga takiga, dokler le samu od Boga, inu le samu fkus molitu samorefh ty taistiga sadobiti. Po timu, kir ga bofh najdl, odkry nje-

njemu svoje serže s' zelim savupanjem.

Gospod! kater vsih serza posnash, daj meni taistiga sposnati, kateriga si ty isvolil. (Jogrovsku djanje na 1. post.)

2. Postavi se pred spovednyka shposhtlivu, obtoshi se ponishnu, poslufhaj njega, kaker de bi sam Kristus govoril, inu podversi se njegovimu vishanju inu povelju. To bolešn sposnati, poveljetiga osdravlenka volnugori useti, te naprej pifsane rezhy svestu shpogati; letu so dobri pomenki, de bo dusha v' kratkimu osdravlena. Aku bi tebi en prerok tudi kaj teshavniga naloshil, bi ty vender letu sturiti mogli; kolku vezh moresh ty spovednyka bogati, kader on s' prerokam pravi: *Pojidi kje, umy se, taku bosh osdravlen.* (4. Bukve krajl. na 5. post.)

Moje

Moje serzę je perpravlenu,
o Gospod! moje serzę je per-
pravlenu. — Daj meni spos-
nati to pot, po kateri jest i-
mam hoditi — — Vuzhi me
tvojo volo sturiti, sakaj ty si
moj Bog. (107. inu 142. pl.)

3. Maschnik je od Jesufa
Kristufa taku dobru oblast ve-
sati, kaker odvesati, oblast gre-
he sadershvati, kaker odpushati
prejel. Shposhtvuj njegovo ob-
last, inu bogaj njega enaku, naj
te on odveshe, ali saveshe, naj
ti' tvoje grehe skus odveso od-
pusty, ali skus odlashanje te
odvese sadershy.

Jest nisim uređn ta kruh
tih otrok jesti, pusti meni le-
samu, o Gospod! te drobtynze,
katere od tvoje myse padajo,
pobyрати — Gospod! jest ni-
sim uređn, de ty noter gresh
pod mojo streho, ampak rezi

Ię eno besędo, taku bo osdravlena moja dufha. (per S. Matth. na 15. inu 18. post.)

IX. Od tę odvęse, inu tiga odlashanja tę odvęse.

1. Kaj saen dobizhik pernese ena prenagla, inu zhes ręgelze Jesufa Kristufa, inu njegove zerkve dodejlana odvęsa? Ona je nevarna sa tę, kateri njo dodejle, ona je nepridna inu tudi prav fhkodliva sa tę, kateri njo dofęshejo. Nikar nesheli, de bi tebi spovednyk sanafhal, ampak de bi te osdravil.

Ta pravizhni me bo v' dobroti fvaril, tu olje pak tiga grešhnika nima mojo glavo mastiti. (140. Psalm.)

2. Ta odvęsa fe more doli vdariti, ali pak odlashati po naprejpisanju tę zęrkve:

Per-

Pervizh. Timistim, kateri v' hudobni navadi shiveę, se more odveša taku dovgu odlashati, de se oni pobolshajo. V' zheni si se ty pobolshal, kolku si sa pobolshanje sturil?

Vsmili se zhes mene, o Gospod! vsmili se zhes mene; o Bog! pomagaj meni! jest sim tu naprejevsetje sturil se pobolshati, inu polej! per ti prizhi jest sazhnem: letu spre-menjenje pride od te mogozhne roke tiga narvikshiga. (76. Psalm.)

Drugizh: Tiisti, kateri se v' blishni perloshnosti tiga greha snajdejo, inu leto sapustiti samorejo, nesmejo odvesani biti, dokler toisto nesapuste. Si ty letu sturil? ali si ty perpravlen letu sturiti? *Aku tebe tvoje desnu oku pohujsha, tok ga vun isderi, inu versi od sebe* (per S. Matth.

na 5. p. 29. v.) pravi Jesus Kristus od tih nevarnih rezhy, de si lih bi bile taku lube, kaker defnu oku.

Beshyte od mene vsi hudodelniki; Sakaj Gospod je moje glasnu jokanje vflifhal. (6. Psalm.)

Tretjizh. Timistim, kateri v' sovrashtvu shive, se taku dovgu odvesa nedodejly, de se oni spravjo. Kader ty tvoj dar k' altariu pernessesh, inu se ondej spomnish, de tvoj brat kaj super tebe ima: pusti ondej tvoj dar pred altarijam, inu pojdi popred, ter spravi se s' tvojim bratom, inu tedej pridi, inu ofraj ta dar. (per S. Matth. na 5. post. 23. v.)

Odpusti nam nafhe dovge, kakur tudi my odpufhamo nashim dovshnykam. (per S. Matth. na 6. post.)

Zhe-

Zhetertizh. Tiisti, kateri ptuje blagu posedejo, nefinejo odvesani biti, dokler oni tuistu nasaj nedado, aku samorejo. Nimash ty nizh, kar bi tvoje nebilu? nisi nobenimu krivyzo sturil? si ty tu ptuje nasaj dal, inu shkodo popravil? si ty letu sturiti ferzhnu perpravlen?

Gospod! jest otzhem polovyzo mojiga blaga med vbogedati, inu aku sim koga ogolufal, taku zhvetiru nasaj vernem. (per S. Luk. na 19. post. 8. v.)

Petizh: Tiisti, kateri te dovshnosti vsakiga Kristjana, ali te posebne svojiga stanu nevedo, nemorejo taku dovgu odvesodosezhi, dokler se tihistih nenavuzhe. Vejsh ty tu, kar moresh vejditu kaker kristjan, kaker Gospodar, kaker naprejpostavlen, ali pod karkoli saenim imenam?

Is mojiga zeliga serza jest
 yfhem tebe (o Gospod) nikar
 me nepusti od tvojih sapoved
 na stran sajiti. V' mojimu
 serzu okranim jest tvoje besse-
 de, sa tu, de se super tebe
 nepregreshim (118. Psalm.)

3. De en Greshnik to odveso
 k' pridu prejime, more on res-
 nyzhnu spreobernenen biti, inu de
 ta mashnik to odveso po pameti
 dodejly, more on od resnyze le-
 tiga spreobernenenja previshan bi-
 ti. Kaj saene snaminja imash ty,
 inu samoresh ty od tvojiga
 spreobernenenja dati?

Gospod, poshli tvojo luzh,
 inu tvojo resnyzo sem doli,
 de onemene vishajo, ter me
 na tvoj sveti hrib, inu v' tvo-
 jo sveto hisho pelejo: tedej
 pojdem jest k' altarju Boshji-
 mu, k' Bogu, kater mojo
 mladost rasvesely. (42. Pf.)

4. Ty se bojišh bres odveše umreći, boj se šhe tolkajn vezh, de nebošh ta vunanji vides tiga speobernenja she sa samu spreobernenje dershal.

Gospod! rasšvetli moje o-zhy, de jest k' smerti nesašpym! de moj sovrashnik enkrat neporezhe: Jest sim ga premagal. (12. psalm.)

5. Od pokore se is njeniga sadu sodi: njeni sad so pak te dęlla: besęde same so tu, kar je listje na drevęsu; one nišo noben sad; inu tu drevu, kateru samu listje nosi, je enu nerodovitnu drevu. Pernęsi tedej urędn sad te pokore: hiti dobru dęllati, kolker narvezh samorešh.

Jest bóm v' hišhi Boshji, kaker ena rodovytna ojlika senyl; jest sim sa uselej moje

savupanje na milost Boshjo postavil. (51. Psalm.)

X. *Sadosti surijenje inu letega potrebnost:*

1. Noben gr̃h nemore bres shtrafinge biti. Ozhesh ty, de Bog tvoje gr̃he neshtrafa, taku jih ty sam shtrafvuj.

Kdo bo moji glavi sadosti vode, inu mojim ozhejsami en studenz tih sovs dal? (Jeremias na 9. post.)

2. V' sakramentu tiga kersta je taku shtrafinga kaker gr̃h odpufhena; v' sakramentu t̃e pokore pak bo fizer gr̃h odpufhen, ali sravn t̃ega je spodobnu, de gr̃shnik savolo taistiga to shtrafingo obzhuti. Shtrafaj veiselje tiga gr̃ha sam skus sovse t̃e pokore.

Jest sim trudn od sdihvan-
ja, inu vse nozhy mojo po-
stelo oblyem, inu moje lesha-
lifhe is' sovsami mozhim. (6.
Psalm.)

3. V' Sakramentu tę pokore
sdrushi Bog milost s' pravyzo.
On da na snanje svojo milost,
kader gręhe odpusty: inu on
fkashe svojo pravyzo, kader
gręhe fhtrafvuje, inu timu
gręshniku sapovę taiste fhtraf-
vati.

Ty si pravyzhn, o Gospod!
inu pravyzhne so tvoje sodbe.
— O Gospod ręshi mojo du-
sho. Gospod je milostliv, inu
pravyzhn: nash Bog se rad
vsmili. (118. inu 114 psalm.)

4. Nafhe sadostiturjenje bi
bilu prasnu, aku bi taistu svojo
urędnost nesadobilu od sadosti-
sturjenja Jęsufa Kristusa inu

od njegoviga saflushenja. De pak tu saflushenje Jēfusa Kristusa nam k' pomozhi pride, se moremo tudi samy pokoriti. Kar timu terplenju Jēfusa Kristusa na vudih njegoviga duhovniga shvota namrezh tē zerkve doligrē, moremo my fkus letu dostaviti, de my tudi fkerbimo Boshji pravizi sadoosti sturiti. Si ty letu sturil? sturysh le u? ali si resnizhnu iklenil letu sturiti?

Gospod bo sa mene plazhal:
Gospod! tvoja milost ostane
vezhnu; nikar nesanizhvuj tē
della tvojih rok. (137. Ps.)

5. Nafhe sadoostiturjenje more taku biti, de taistu samore, ena pomozhi zhes bolesni nafhe dushe biti, de nafs pred tim starim grēhami varje, inu de je en ofer tē sprave, fkus kateriga se jesa Boshja potolashiti,

shiti, inu njegovi pravzyi taku rekozh orroshje odusęti samore, s' katerim my saflu himo vdarjeni biti. Ima tvoje sadoftifurjenje letę lastnosti nad sabo?

Jest otzhem shimnatu oblazhyly na sebe vsęti, mojo dufho s' postam ponishati, inu mojo molitu v' mojimu ferzu raslyvati. (34. psalm.)

XI. Nevarnost tiga nasajpadza.

Kaj saena nehvalešnost, kaj sa ena nesrežha ny pazh letu, en gręh, od kateriga je edn odveso inu odpufhanje dofęgl, supet dopernosti! O kaku se ima on bati, de ny njegova poprejshna pokora nizz veljala, inu de bo njegov nasajpadz to sodbo tiga pogublenja poterdil, inu sa naprej gnado Boshjo saperl! Polej! ty si osdravlen, pojdi kje, ter nikar negrešhi vezh, de se tebi

b 6

kaj

kaj huišhiga nepergody. (per S. Jan. na 5. post.)

Vsmili se zhes mene, o Gospod! sakaj jest sim slab, osdravi me, o Gospod! sakaj moje košty se trešsejo od straha, inu moja duha je sylnu prestrašhena — — Hiti, o Bog mene rešhiti; Gospod! hiti meni pomagati — — Moje ozhy so vėdnu pruti Bogu oberene; dokler on bo moj noę is saderg vun isderl. (6. 69. inu 24 psalm.)

XII. Sadershanje tiga spokornika po spovedi.

1. Po spovedi se more savupanje skus strah, inu strah skus savupanje nasajdershati. Na tako visho boh bres maloferzhnosti ponishu, bres sanikernosti pokojen, bres prevšetnosti vupanja poln.

Gof-

Gospod varje te majhine: jest sim ponišan bil, inu on me je rešhil; podaj se k' myru moja dušha; dokler Gospod je meni dobroto sturil — — Sakaj si shaloštna moja dušha? sakaj ty meni nedash pokoja? Vupaj na Boga; dokler njega bom jest she zhaštil: On je pomozh mojiga oblizhja, inu moj Bog. (114 inu 42. psalm.)

2. *Ja tudi savolo tih odpušhenik gręhov nimash ty bres straha biti, pravi S. Duh v' svetimu pismu. Zhe otzhešh sa tvoje isvelizhanje veđiti, se morešh sa taistu ferzhnu truditi, ter v' strahu inu trepetanju noter do konca truditi.*

Slushyte Gospodu v' strahu, inu veselyte se pred nym v' trepetanju — — Prebodi o Bog moje mešsu s'tim straham; sakaj jest trepetam pred tvojimi sodbami. (2. inu 118 psalm.)

3. Po sturjeni pokori imash ty is ferza ponishn, inu Bogu hvalëshn biti, ter tę dve zhdnosti imajo sa naprej tvoje zęlu shivlenje posvetzhvati.

Hvali Gospoda moja dusha, inu use, kar je v'meni, hvali njegovu Svetu ime. Hvali Gospoda moja dusha, inu nikar ne posabi na nobeno njegovo dobroto. On odpusty tebi use tvoje hudobye, On osdra vi use tvoje slabosti, On rešhi tvoje shivlenje od pogublenja, on tebe s' milostjo inu s' usmilenjam obda, On napolni tvoje shelę s' dobrotami. 102. Psalm. — — O Gospod! moj Bog! jest otzhem tebe is zęliga mojiga ferza hvaliti, inu na vękomaj tvoje ime zha stiti; sakaj tvoja milost je velika pruti meni: ty si moja dusho is tiga nar globokejšhiga bresna vun potęgnil. (85. psalm.)

NAVUK

sa spokorjene dujhe.

O D

GOSPODNE MOLITVE

Katera se, Ozhe nash, imenuje.

V eliku Kristjanov je, kateri ne sposnajo, kaku imenytna je ta Gospodna Molitu: *Ozhe nash*. Leta molitu je nar svetejšhi, nar obilnišhi, nar mozhnejšhi, nar potrebnišhi, inu nar bol perpravnu sloshena sa eniga spokorjeniga grešnika.

I. Ta molitu: *Ozhe nash*, je nar svetejšhi. Nizh shkodliviga, nizh falleniga, nizh zhloveshkiga, nizh posemliskigany v' njo utaknenu. Kar le fkus leto molitu shelly, je pervizh zhašt Boshja, drugizh nashhe posvetzhenje. Tę proshne

sa

sa tē zhaſne gnade, od katerih my tamkej ſpomnimo, ſo na naſhe vezhnu iſvelizhanje obernene. Leta molitu je tudi od tot ta nar ſvetejſhi, kir je taiſt ta nar ſvetejſhi, kater je njo ſlōshil, inu naſs navuzhil, namrēzh Naſh Goſpōd Jēſus Kriſtus.

2. Leta molitu je nar obilniſhi. Ona v' ſebi ſapopade uſe naſhe pravyzhne ſhellę. Ona je na potrebe naſhe duſhe, inu naſhiga teleſsa obernena. My proſimo v' leti molitvi uſe, kar kol ſe ima od Boga proſiti, uſe, kar ſo Svetnyki tē ſtare poſtave Boga proſili; inu uſe, kar ſo inu bodo Svetnyki tē nove poſtave proſili.

3. Leta molitu je nar mozhnejſhi. Ona per Bogu nar vezhveljá. Sakaj taiſt je ja perpravlen leto molitu uſliſhati, kater naſs oppomyna, de imamo proſiti, inu kater naſs sravn tēga
ſhe

she tudi vuzhy, kaj inu kakù imamo profiti, inu našho profhno sam sloshy. Leta molitu, kaker govoreę svęti moshję, Bogu sylo stury, eno sylo, katęra je njemu perjętna.

4. Leta molitu je nar potreb-nifhi. V' tih molitvah, katęre my famy sloshimo, bi my utegnili Boga sa take rezhy profiti, katęre on nam nótzhe dati, ali katęre dofęzhi, bi nam bilu shkodlivu. Ta molitu pak, katęro nafs je Gospod sam vuzhil, nima drugiga v'iebi, kaker tu, kar nam on dati otzhe, inu tu, kar nam je dofęzhi dobru. Ne bójimo se; nash nebeřhki ozhe nam bo v'reřnyzi dobre rezhy dodejlil: on nam ne bo en kamn dal, kader ga kruha profimo, tudi ne eno kazho, kader ga sa ribo profimo. Nafhi zhařni Ozhetji bi tęga ne sturili; sa kolku majn se je tęga od nebeřhkiga ozhęta bati, od le-
tęga

tęga veliku bólfhiga Ozhęta, kakur so uni. Sadnizh nobena molitu ny ból popolnima; nobena nafs bol ne podvuzhy od visokosti, mogózhnosti, dobrote, inu svetósti Boshje, inu od revfhene, flabosti, spazhenja, inu nepremóshnosti tiga zhlovéka; nobena nam bol v'ferzę ne fęshe, kaker ta molitu: *Ozhe nash.* Nobena druga molitu ne premóre v' nashimu ferzu vézhi gręvengo zhes nafhe pregręhe, ja tudi zhes nafhe te male prestópke obuditi.

5. Leta molitu je nar ból perpravnu sloshena sa eniga ipokorjeniga gręshnika. O kaku bi se ena dusha per tih pervih besędah, *Ozhe nash*, ne sjokala, aku bi si' ona prav k'ferzu usęla, kaku nesręzhna je ona, kir je svojiga nebeřhkiga Ozhęta rasshalila! O kolku krat se leta molitu v'en dan kjesmóli, bres premisělka, bres
ob-

obzhutenja tiga serza, s' enim serzam, kateru temu, kar se takej prossi na ravnost na sprudi stojy! Med drugim sdihvanjam bi bilu grešnikam zhes tu sdihvati potreba, de so leto taku imenytno, sveto inu potrebnno molitu tolkukrat s' enim fuhim, rastrešsenim serzam, inu s' naglostjo v'en dan kje molili, ter so se taku sadershali, kakur de bi bilu bolshi, njo vezhkrat saporédama inu hitru doli smoliti, kakur pak enkrat po zhasu, sloshnu, s' premiselkam, inu is' shivo viro.

De tedej en prav spokorjen grešnik tu sametvanje letę svęte molitve poravna, inu de njo sa naprej taku, kaker greę, s' duham tę karskanske brumnosti opravi, si' ima on naprej usęti toisto s' takim sposhtuvanjam moliti, kaker se na visokost tęga spodobi, h' katerimu je ona obernena, inu na velikost tę.

tęga, kater nafs je njo navuzhil, inu od kateriga se, *Gospodna molitu*, imenuje. On ima s' u-fako besędo letę molitve svoje ferzę fklęnenu imęti, inu njo rajshi enkrat slóshnu, inu pozhasu, kaker pak vezhkrat sapored naglu, inu fuhu moliti. Sakaj Bog neględa tolku na fhtevylu tih besędy nafhe molitve, kaker na tu notrejne nafhiga ferza.

M O L I T U

Ozhe nash

po ti potrebi eniga spokorjeniga grešhnika rásloshena.

Nagovor pred prošno.

Ozhe nash! Jest sim en puntarsk, en nehvalešnu, hudobn, rasvujsdan otrok. Jest sim se ottl od tebe lozhiti, sim ottl od tebe ubejgniti, nissim ottl tebi podlóshn biti, ter sim se ottl usiga fęrbęgati, kar se per tebi

tebi perzhaka, inu sadoby. Jest sim tebe permoral duri tvoje hiſhe meni odpreti, de sim vun sbejshal, inu po ſpazhenim nagenju mojiga ſerza inu mojih shela ſe ſpuſtil. Ozhe naſh! jest niſim vezh uredu tvoj otrok imenvan biti. Stukrat inu ſtukrat bi bila moja mati na mene poſabila, ona bi ſe framovala eniga porędniga ſa ſvojiga otroka ſpoſnati, tēr bi tajyla, de je moja mati, inu de ſim jest njeſni ſyn. Ty pak O Goſpód! ty niſi poſabil, kaj ſi ty meni, inu kaj ſim jest tebi, Ty otzhesh ſhe sdej moj Ozhe biti, inu mene ſa ſvojiga otroka ſpoſnati. She sdej otzhesh ty ravnu taku moj Ozhe biti, kaker ſi Ozhe tih pravyzhnih, inu ſvętih duſh, katęre tebe nikol ſapuſtile niſo. Ty otzhesh, de imam med tvoje ſvęte otroke jest, en gręſhni ſyn, perſhtęt biti, de imam ravnu

nu te pravyyze ushivati, katere uni ushivajo, inu s' nimi k'tebi rezhi: *Ozhe nash.* O moj Bog! desilih smo greshili, smo my vender sdajzi, kader fe sgrevamo, supet tvoji, inu sdajzi, kader smo my tvoji, si tudi ty supet nash: ty si nash stvarnik, nash dobrotnik, nash Ozhe. O de bi se jest prav v' resnyzi sgreval, inu spokóril!

Ozhe nash, kater si v' nebesah!

Jest sim fe zhes nebu inu zhes tebe pregreshil: kaku bi se te-dej podstópil s' tabo govoriti? Kaku bi jest smel moje ozhy k' nebesam usdigniti? Jest sim she po tem, kir sim od nebes, od mojiga nebeshkiga doma velike inu visoke resnyze flishal, sam radovolnu prozh pobejgnil, ter sim fe v' eno ptujo pusto semlo podal; v' eno semlo tih sverijazhin, v' eno posableno deshello; v' deshello tiga pogublenja, te revshine, te gro-
se,

se, te temote, v' eno deshelo,
 v' kateri zhlovek po svojih shel-
 lah shivy: v' kateri ny druge
 regelze, kaker spakarya, inu
 smefhnava, v' kateri je zhlo-
 vek taku delezh od nebes, de
 jih ne vidi, inu taku delezh
 od tebe, o Ozhe! de tebe ne
 flishi. Jest sim se bres fkerbi,
 prav rad, inu s' vefseljam ne-
 beski erfshini odpovedal, inu
 sakaj letu? Oh! jest sim se od-
 povedal sa takih dobrót volo,
 katere drugiga imena uradne ni-
 so, kaker tiga imena te prasno-
 sti, te nizhemernosti, inu te
 lashnivosti: jest sim se odpove-
 dal savolo eniga shivinskiga ves-
 felja, sa volo eniga vefselja, sa
 katirim drugiga ne ostane, ka-
 ker kasanje, de smo ga ushi-
 vali. Al ty si meni taku rekozh
 zhes mojo volo, to drago inu
 shlahtno erfshno perhranil. Ty
 me otzhesh v' use pravyze na-
 saj postaviti; kir si meni tvoje
 ser-

serze inu duri tvoje hišhe, nam-
rezn to pokóro odperl, fkus
katero se nasaj notri pride.

Aku sim jest en Boshji otrok,
sim tudi en irb Boshji, en sra-
venirb ali perdrushen irb Jęsu-
fa Kristufa, kater je v' nebęsa
fhl, meni prostor perpraviti,
ter tamkej shivy inu krajluje na
vękomej; katiriga krajluvanja
imam tudi jest enkrat dejleşn
biti. Letu vupanje dash ty, Ne-
bęfhki Ozhe! usim greşnikam,
kateri se fkus refnyzhno pokó-
ro k'tebi nasaj podajo.

Ta svejt inu njegovu veselje
v' letęmu shivlenju, po smerti
pak pękl inu vęzhuu tęrplenje;
letu je irbfhna otrók tiga svej-
ta; oh! ravnu letu sim si jest
sbral, kir sim greşhil. Nebú je
irbfhina otrók Boshjih taku do-
bru tih greşnikov, kateri fkus
pokóro nasaj pridejo, kakur tih

pra-

pravyzhnih, katiri leto irbfhino nigdar sapustili niso. Jest tedej taku dobru shelym, kaker moznu vupam, leto irbfhino dosezhi, aku lih sim bil s' veliku starih pregreh inu novih nesvestob obdan.

Ozhe nash, katir si v' nebesah! kaj bi jest od eniga Ozhetata, katir je v' nebesah, drugiga profil, kakur tu, kar k' nebesam pele? Tu drugu bosh ty meni s' obilnostjo navergl, aku je tvoja vola. Ty meni tuisu ne bosh dal, aku bo mojimu isvelyzhanju shkódvati imelu, inu aku bres tigaisiga biti, k' moji pokóri flushi.

*Ta pervá Proshna tž Gospóдне
molytve.*

Posvetzhenu bodi tvoje ime. Bódi posvetzhenu letu visoku, letu svetu, letu zhashtytlivu ime, katiru nizh drugiga ny, kakur
C fam

fam Ty, moj Bog! Jest revesh
 fim letu svetu ime od moje mla-
 dosti semkej na use forte vishe
 sanizhval, oframotil, inu v'ne-
 zhasty imel. Jest fim skus mo-
 je spazhenu sadershanje inu po-
 hujshlivu shivlenje kriv bil, de
 je tvoje svetu ime tudi od dru-
 gih sanizhvanu inu kovnenu bi-
 lu. O kaj je tedej sturiti, de bo
 letu svetu ime skus mene v'svo-
 jo zhast nasaj postavleno, de bo
 is' straham, inu s'lubeshnijo shpo-
 shtuvanu? Na letu otzhem jest
 mojo dusho inu moje tellu visha-
 ti. Na posvetzhenje tiga imena
 mojiga Boga inu Ozhe ta imajo use
 moje shelle inu profhne oberne-
 ne biti. Sa volo letega svetiga
 imena otzhem jest use terpeti,
 inu se bom sa srezhniga shtel,
 aku bom kaj sa njega zhast
 terpel.

SvetOzhe! Nej bo tvoje ime v'
 meni taku posvetzhenno, de jest
 tebe v'duhu inu v'resnizi mo-
 lim,

lim, de tebe s' eno shivo vëro, s' terdnim vupanjam, s' gorežho lubęsnijo, s' eno sërzhno gręvingo, s' resnyzhno pokóro, s' pravo brumnoſtjo, inu s' enim takim sadershanjam zhaſtym, kateru pouſod, kjer kol ſim kogá pohujſhal, k' dobrimu podvužhy. Nej bo tvoje ime per meni ſkus enu prav karſhansku shivlenje poſvetzhenu; de uſi drugi ſpoſnajo, kaj ſi ty, inu kaj saene dovshnoſti imajo tebi uſe ſtvary iſpolniti. Poſvetzhenu bodi ſkus ſveſtobo v' ohranenu tvojih gnad, ſkus vędno ſkërb, kaj dobriga doperneſti, inu kaj hudiga odvërniti, ali uſtaviti.

Nebęſhki Ozhe! Poſvetzheni bodi tvoje ime ſkus poſvetzhenje tvojih virnih, inu tvoje zirkve! Sturi ſvęte tvoje virne; ſturi, de tebe ta ſvejt ſpoſna, de ſe gręſhniki k' tebi naſaj veinejo, de ti pravyzhni v'

brumnosti gori jemlejo inu ostanajo: sturi, de bodo tvoji Duhovni s'usim zheldnosti obdani; de bo tvoja zirku usa zhist, de ona svojo pervo svitlobo, inu lepoto nasaj doby; de tebe uss svejt moli, de se poufod tvoja visokost vidi, de tebe use deshelle zhasť, de tebi usak zhlovek flushi. Dodejli, de tebe tudi jest visoku zhasťym, s' mojim duham inu s' mojim teleksam; s'eno svetostjo, h' katiri me moje karstne oblube veshejo; s'enim novim shivlenjam, fkus kateru per tebi moje staru shivljenje v'posablenje pride.

Posvetzheni bodi tvoje ime v'nebesah. Usi Angeli, usi tvoji Svetnyki nej tebe visoku hvalijo. Jęsus Kristus, od kateriga je usa imenytnost tvojih stvary, nej use namęsti inu dostavi, kar use stvary na semli, inu v'nebesah taku, kakur si ty uredu,

urėdu, ne premorejo k' tvoji-
mu posvetzhenju sturiti.

*Ta druga Proshna tę Gospódne
molytve.*

Pridi k' nam tvoje krajestvu.
Use pod tvoje krajestvu slishi,
Nebeshki Ozhe! Ty sam si Krajl
tih krajlov, Gospód tih Gospod-
vavzov, Gospodar usiga video-
zhiga inu nevideozhiga. Al
smili se tebi! Kaku malu pozh
my na leto refnyzo mislimo.
Rasvitli nafs tedej s' tvojo
luzhjo, de tvojo krajestvo viso-
kost, tvojo oblast, tvojo mo-
gózhnost ponyshnu sposnamo,
inu uselej pred ozhmy imamo;
daj nam eno omnehzheno vó-
lo, de tebi uso pokorshno s'ka-
shemo. Krajluj ty, o Bóg, v'
nashhi pameti, inu v'nashimu s'er-
zu, s'notridajanjam ene shive vi-
re, eniga tėrdniga savupanja,
ene goręzhe lubeshni. Na leto

visho bomo my tebe sa Kraja
sposnali, zhastili, inu molili.

O kaku malu ludy tebe sa
svojiga praviga Kraja sposna!
Use se skorej zhes tebe usdi-
guje, use se upyratvojimu po-
velju, use se punta zhes tvojo
postavo. Skorej usak otzhe sam
svoj Gospód biti, inu po svoji
voli shiveti. Jest ubog grešh-
nik sim tudi en takúshu bil,
ter sim veliku vezh tvojim stva-
remi, timu svejtu, timu woj-
vodu tę támme flushil, kaker
tebi mojimu Gospódu inu Kra-
ju. Nad tvojo postavo sim jest
malu, ali nizm dopadajenja
imel. Kjer kol sim mogl, sim
se od tvoje postave prozh ober-
nil, inu sim si' druge lashnyve
inu shkodyve postave narejal.
Zhe sim na tebe mislil, sim te-
be le sa eniga neasmileniga Ti-
rana inu terdiga Gospóda der-
shal, kakur en hlapz, katir k'
svojimu Gospódu lubesni nima.

O moj Bóg! jest nesrežhni sim tebe is mojiga serza, v'katirimu si ty svoje Kraileřtvu postaviti ottl, vun pahnil; ter nisim terpel, de bi ty zhes mene krajuval, temuzh sim pustil moje lastnu spazhenu nagnenje inu poshelenje krajuvati. Desilih sdej po mojimu spreobrenenju greh v' mojimu shvottu vezh ne krajuje, desilih me ta svejt k' sebi vezh ne pervabi, desilih me hudyzh sem ter kje vezh ne vodi, desilih si ty, moj Bóg, sdej moj Krajl, inu savupanje mojiga serza; vender jest she sdej v' svojimu serzu enu upyranje pred tvojo postavo obzhutim. Oh! Kaj saenu puntanje ne ustane vezhkrat fkrivej v' meni zhes tvoje sapovdi! kolkokrat sim tebi nesvest! kolku rezhy se meni she sdej toshi, inu kolkokrat merfi v' tvoji flushbi! Kaku malu tedej je tvoje Kraileřtvu v' moji du-

fhi uterjenu inu ustanovytenu!
 Dostrikrat se sposabim, inu ne po-
 mislim, kaku hudu inu ne usmile-
 nu so me mojipoprejshni Gospod-
 vavzi, ali bol rezhi, moji sov-
 rashniki imeli, vesali, inu tepli;
 ter se, taku rezhi, kalsam, de sim
 jih sapustil, inu de sim se pod tvoj
 fladk, lohk, inu dobrote polu
 jarm podal. Moj Bóg! Krajluj
 zhes mene, zhes moj shvot,
 zhes moje ferze, zhes use last-
 nosti moje dushe; krajluj s' tvo-
 jo mogozhno gnado, s' tvojim
 fladkim duham, s' tvojo lubes-
 nijo. Konzhaj use v' meni,
 kar imam nepokorniga v' sebi,
 inu sam od sebe. Krajluj ty
 sam, krajluj popolnim, inu
 kakur ta nar vikshi oblastnyk.
 Kdaj o Gospód! Kdaj bosh ty
 zhes mene na leto visho Kraj-
 luval? oh! letu se popred ne bo
 sgodilu, kakur po tem, kir me
 bosh od mojiga umerjozhiga
 shvota reshil, od tega shvota,
 ka-

kater se taku filnu upyra, tvoji gnadi inu tvoji postavi pokorn biti. O nej pride letu tvoje krajlestvu v' mene! nej pride skorej! Nej pride skorej taist dan, na kater dan bo tu krajlestvu tuga hudyzha hon-hanu; na kater dan bosh ty zhes te saver-shene s' mogozhnostjo, zhes te isvolene s' lubesnijo krajlual; na kater dan bosh ty sam kraj, sam Gospod, sam ta nar vik-shi. Pridi k' nam tvoje krajlestvu!

Ta tretja Proshna te Gospodne molytve.

Sgodi se tvoja vola, kakur v' nebesah, taku na semli. Do sdej sim jest po svoji voli, po svojih mislih, po svojimu sapelyvimu vumu hodil. Jest sim shivel, kakur so meni shele mojiga mesa notri dajale; v' meni se je le zhloveshka vola

sturila. Jest sim dellal po svoji voli is lubesni pruti sebi, inu po voli drugih is vupanja kakufhniga dobyzhka, ali is perjasnosti : jest sim shivel po voli tiga svejta, inu tih sovrashnikov tvoje postave. Jest sim vezhkrat uganuval, kaku bi se jest pregovoril, de bi se meni prav sdelu, kar sim zhes ivete regelze tvojiga evangelja sturil. Hadyzhu sim pervolil, kar je on ottl, inu kakur je ottl, inu sim edn njegovih pomagavzov bil. Svojuglavnost, navada, nagnenje je regelza mojiga grehniga sadershanja bilu. Aku sim tebi pokorn bil, inu sim kaj brumniga sturil, se je letu samu tolkajn sgodilu, kolkur je ta svejt perpustil, inu dovolil. Tesh postav, katere use Angelze, inu use nedovshne stvary vishajo, jest nisim ottl vediti, inu kadar sim jih vedl, sim jih sanizhuval. Tu, kar
sim

sim dobriga sturil, inu kar ljudje vidiijo, je bilu s' mojo spazheno volo smeslhanu.

Sna tudi biti, de se moja spazhena vola zelu v' mojo pokoro v' mejs utikuje. Sna biti, de pokoro ne dellam sa tu, kir sim njo dovshu dellati, inu sa tu, kir ty taku imeti otzhesh, temuzh sa volo kaj drugiga. O kaj sa enu upyranje zhutim jest v' febi, v' svoji mu ferzu, v' svoji mu shvotu, kadar vidim, de je tvoja vola, meni ponishvanje, inu britkost nakladati! kaku rad bi jest dostokrat imel, de bi jest tebe na svojo volo napellal! O moj Bog! kaj nisim she sadofti po voli tuga zhloveka shivel? kdaj bom she po tvoji Boshji voli dellal? O Bog spreoberni mojo puntarsko inu napzhenno volo; sturi njo tvoji sveti inu pravyzhni voli pokorno; ukroti njo skus tvojo lubesn inu mogozhno gnado. Sturi, de jest tukej na

semli tvojo volo taku ispolnim, kakur de bi se v' nebesah sneshil, kjer se use po tvoji voli sgody.

O Gospod! dostokrat ljudje po tvoji voli dellajo, bres tega, de bi letu vedli, inu de bi ottli po tvoji voli dellati; ja she nalash tvoji voli naspruti dellati otte. Skleni njih volos'to tvojo; sturi, de v' duhu te vire po tvoji voli dellajo, inu v' timu duhu, s' katerim Angelzi inu Svetnyki tvojo volo ispolnijo. Sgodi se o nebeshki Ozhe! tvoja vola kakur v' nebesah, taku na semli, urnu, svestu, popolnim, s' velseljam, zhistu, inu samu sa tu, kir je tvoja vola.

Ta zheterta Proshna te Gospodne molytve.

*Daj nam dans nash usakdani kruh.
V' tih dnekh moje slepote sim
jest*

jest od tebe, Nebeshki Ozhe!
 nepotrebne rezhy shelel, inu,
 kadar sim teiste sadobil, sim
 jih napk obrazhal: Dans pak
 profim jest tebe le sa tu potrebu-
 nu, inu sa gnado, tuištu prav
 obrazhati. Jest te profsim sdej
 sa tu, bres katiriga en zhlovek
 ne more shiveti: tebi jest zhes
 pustym od tvojiga daru pertter-
 gati, kolkur je tvoja vola. Jest
 sim bil poprej use prevezh sa
 naprej fkerbn, inu sim ottl sa
 veliku zhafsa previden biti:
 Dans profim jest le sa potrebe
 tiga danafhniga duęva. Jest
 sim poprej tu potrebnu v'dellu
 svojih rok, v' svojih fkerbēh,
 v' svoji modrosti jifkal: Dans
 jest tuištu le v' tvoji previdno-
 sti jifhem, inu od tvoje milo-
 sti profim. Daj meni dans ta
 ufakdani kruh.

Aku lih bi ty meni leta kruh
 kratil, bi se jest vender sa sa-

pufheniga ne fhtel, inu bi ne
 shaluval; sakaj jest vem, de je
 en drugi dar she veliku bol
 imenytn, inu meni veliku bol
 potrebn; kir imam druge veli-
 ku bol filne potrebe, kakur so
 pak te potrebe tiga telefsa. Jest
 prosim tedej ponyshnu sa en
 drugi kruh: leta kruh je tvoja
 refnyza, tvoja gnada, tvoj duh,
 ty sam o moj Bog! Od tebe
 shelym jest nasiten biti. Moj
 ufakdani kruh imajo sovse, ter-
 plenje, duh te pokore, gre-
 vinga, ponyshnost, lubesn eni-
 ga prav spokorjeniga, inu use
 tu biti, kar premore enu novu
 shivljenje pogmirati, kar ima
 te dobre shellu uterditi, zhes
 katere se moje melsu, inu sta-
 re navade filnu usdigujejo, inu
 kar ima mene do konza na tvoji
 poti stanovytyniga sturiti.

Jest se ne podstopim sa ta
 kruh tiga Altarja profsiti; sa-
 kaj

kaj jest sim leta kruh sapadl, kir sim od tvoje hifhe skus gręh pobejgnil. Jest tedej prosim sa ta kruh tih najęmnikov, sa ta terdi, inu ta pufti kruh, kateriga ima en gręshni zhlovek v'puttu svojiga obrasa, tu je, v'lovsh tę pokore jesti. Prosim te, de ty mene skus ushyvanje letęga kruha perpravleniga sturysh, ta kruh tvojih otrok, ta nebeski kruh urędnu jesti.

Jest sim en berazh, use meni doli grę, usiga potrebujem; skus gręh sim se jest v'letu berashtvu vergl. Polej v'eni mu takimu stanu jest pridem pred tebe, inu te prosim sa use, kar vęsh, inu she bol, kaker jest, vęsh, de potrebujem. Daj nam dans nash ufakdani kruh.

*Ta pęta Proshna tę Gospódne
molytve.*

Odpusti nam nashe dovęę, kakur tudi my odpushamo nashim dovshnykam. Nebęfhki Ozhe! odpusti meni moje dovęę. Moji dovгови, katęre sim per tebi sturil, so moji gręhi; leti dovгови so silnu veliki; usakdana pokora je premajhina, moje usakdane dovęę isplazhati. Je tedej potreba, de jest per usi svoji pokori tebe sa milost profim. Al ty shę sam ponujash milost, kir obętash milost fkasati, aku bom tudi jest svojimu blishnimu milost fkasal. O kaku flęp, kaku neufmilen, inu svoji dushi sovrashn bi jest bil, aku bi jest milost fkus milost, odpushanje fkus odpushanje, na leto taku lohko visho ne jiskal! Jest bi saflushil svęsan inu v' jęzho vershen biti, aku bi svojimu blishnimu ne odpustil,

stil, kir ty meni na letu tudi odpuštiti obēdash. Jest bi sam zhes sebe sodbo isrekl, kadar bi k'tebi djal: Odpušti nam nafhe dovge, kakur tudi my odpušhamo nafhim dovshnykam. Leta moja molytu bi en nov greh bila, kir bi bila ena lash, inu enu norzhuvanje pred Bogam, aku bi jest svojimu blishnimu ne ottl odpuštiti.

Aku mene kdo rasshali, on rasshali eniga zhloveka. Kadar jest tebe rasshalim, jest rasshalim mojiga Boga. Oh! kaj je en grehni zhlovek, inu kaj je eu Bog? zhe fim tedej kri-
vyzo sa slo gori usel, kir fim en grehni zhlovek, jest sdej odpuštym, kir fim en kristjan; jesi odpuštym is zeliga ferza, s' veseljam, inu popolnim. Aku bi jest na tanku preudaril, bi morebiti vidil, de fim fi' tega, de me moj blishni shali,

li, sam kriv, inu de sim letu rashalenje saflushil. Tu nadlegvanje, kateru jest od svojiga blishniga terpym, je dostokrat enu tepenje tvoje pravyzhne roke. Jest otzhem tedej, kader me bo moj blishni nadlegval, tvojo pravyzhno sodbo moliti. Jest se ne bom modruval, zhe je moj blishni kriv, ali ne, zhe je meni krivyzo sturil, ali ne; zhe je urędn, de gazhertim, ali ne; temuzh jest otzhem odpustiti, sa tu, de odpufhanje sadobym. Polej moj Bóg! letu imam sturiti, de mojo dusho obvarjem, de mojiga blishniga podvuzhym, inu k' tebi obernem, de tvojimu evangeljju pokorshino skashem, de se po tvojimu exempelnu pruti tim neperjatlami sadershym.

Nigdar nisim jest tolkajn nadlegvan, kolker saflushim, inu kolker jest potrebujem k'isplazhvan-

vanju mojiga dovga per tebi. Aku bi ta, kater me rashali, fkus moje rasshalenje tudi tebe ne rasshalil, bi si' jest vofhil, rasshalen biti; sa tu, de bi perloshnost imel sa pokoro kaj preterpeti, inu per tebi usmilenje dofęzhi.

Daj meni o Bog! enu taku volnu inu omehzhenu serzę, de jest uselej, usim temi, kateri meni krivyzo sturę, is serza persanessem, inu odpustym. Nikar ne dopusti, de bi v' mojim serzu ta nar majnfhi jifkra eniga mashtuvanja tlela. Dodejli meni myr s' mojim blihnim imęti, de bom tebe is' savupanjam sa odpufhanje profiti se podstopil, inu rezhi: Odpusti nam nafhe dovęę, kakur tudi my odpufhamo nafhim dovshnykam.

*Ta šestá Prošna též Gospódne
molytve.*

*Nafs ne upellaj v' skushnavo. O
Gospód! ty věsh, kaku filnu
sim jest k' hudimu nagnen, inu
slasti k' nekaterim pregrěhami.
Ty věsh, kaj sa eno flabost
je grěh v' meni nasaj pustil,
kaku terdu v' meni moje stare
navade tizhę, kaku filnu se hu-
dyzh mojich pozhutkov inu ser-
za lotti. Ty vidish, de leta
moj sovrashnik ufeskusi okul
mene stojy, de on sdej kakur
ena kazha tihu inu fkrivej k'
meni lęse, sdej kakur en po-
shřěhni lęv se v' mene sagajna.
Ty věsh, kaku hitru inu lohku
sim jest tebi nesvěst. Ena maj-
hina fkušnava mojiga serza
mozh podere. Odverni tedej
prozh od mene to fkušnavo:
saverni mojiga fkušnava za na-
saj: ne sapusti tvojo stvar,
inu dellu tvojih rok; kir si sam ty
me-*

meni te shelle dal greha se varvati, inu kir moje spreobernenje od tvoje gnade pride. Ne perpušti, de bi se moj sovrashnik nad menoj veselil, inu se shtemal, de me je is tvojih rok ispulil. Stoj meni na strani, vishaj me, dershi me nasaj. Ne pušti me v' perloshnost tiga greha jidti: inu aku me v' perloshnost pridti puštysh, daj mojemu serzu to potreбно mozh, de ne padem, inu de se ne pogubym.

Kadar zhlovek en greh stury, on v' sebi od njega en ostank obdershy, kater je en svirk, inu enu femę tih skushnav. Kadar zhlovek veliku grehov dopernese, je njemu skorej use k' skushnavi: taku de si ta skushnavz, kjer kol otzhe, lohku eno pot k' skushanju sbere. O Gospód! daj meni to gnado, poušod se varvati, de ne bom premagan, inu de ne padem. Sturi

ri meni use perloshnosti tiga gre-
ha k'perloshnosti v'brumnosti, v'
ponishnosti, v' dolitrenju, v'
molytvi, v' lubesni k'samoti,
v'tvojimu duhu uterjen biti,
inu gori jemati.

Jest sam sim sebi k' skushna-
vi, kir imam eno nestanovyt-
no naturo, skashenu serze, o-
mamlene pozhutke, nagnenje
k' svojim ustaranim navadam.
Ne sapusti me, o moj Bog!
Ne pusti me is tvojih rok kje,
kamer me moje nagnenje she-
ne. Ty vesh, kaj sim dellal,
kadar si mene ispustil: morebi-
ti de bi jest sdej, aku me ispu-
stysh, she hujshi, she bol ras-
vusdan postal. Aku se sposna-
bim, inu aku na svojo lastno
mozh savupam, pridi o moj
Bog! k'meni, inu usemi od me-
ne enu taku golufyvu savupanje;
de s' mojo shkodo ne skussim,
kaku slab sim sam od sebe. Jest
shi-

shivym na s'vejtu, v' s'rědi ene
 vėzhne s'kufhnave, v' s'rědi sa-
 pellyviga modruvanja, inu sa-
 dershanja, napzhenih navad inu
 s'heg: jest stojym na s'rědi ene
 derėzhe vode tih pregrėh tiga
 s'vejta, katira use ommaje, inu
 k' sebi isterga, kar kol terdnu
 ne stojy. O Gospód! ne pusti
 mene ommajati, postav me
 terdnu, podpyraj me, de bom
 stanovytn, de se s'tim s'vejtam
 ured ne pogubym.

*Ta sėdma Proshna tė Gospódie
 molytve.*

*Temuzh nash rėshi od hudiga.
 Rėshi me o Gospód od moje
 slabosti. Jest sim kmalu trudn
 v'vojskuvanju zhes tu hudu,
 katėru se v' meni snajde. Ne-
 kaj, sam ne vėm, kaj, mene
 v' tu hudu ulėzhe. Sapellyvi e-
 xempelni drugih ludy, moje
 ustarane inu ukorerynene na-
 va-*

vade, moja filna natura me kje poteguje. O Gospód! rešli me od tega hudiga. Po tem, kir sim grešhil, je v'meni vse spazhenu, vse skashenu, vse narobe. Desilih greh spokorym, vender se misli, shellę, pozhutki usefskusi nasaj obrazhajo.

Kaj bo saena velika nesrežha, aku jest po tem, kir sim moje pregrehe obshaluval, spokoril, inu taistih se varvati tolku krat oblubil, aku, pravim jest, supet nasaj padem, inu aku se supet tebi odpovem! Dobri navuki inu svjęti, premishlvanje, lepi exempelni, nesrežha drugih grešhnikov, strah pred peklam, vupanjenebęshkiga veselja, misli od nebęs inu od pekla; use letu mojo flabo inu grešhno naturo pred greham samu od sebe ne bo sadošti obvarvalu; temuzh tvoja notrajna gnada, tvoja usigamogozhna
gna-

gnada, leta je v' stanu mene obvarvati, inu od hudiga rešhiti.

Jest sim sanykern, mlazhn, nemarn, toshliv, nesvest pruti tebi, moj Bog! Moja lubesn pruti sebi, perlisnuvanje inu dobrykanje tiga svejta menilashe, de tukaj ali tamkaj ny veliku hudiga; inu jest se sdajzi rad udam. Ja tudi is tega, kar prav sturym, si' vezh sam per sebi domishlujem, kakur je samu na sebi. O Bog odrešhi me od perlisnuvanja tiga svejta, od golufne brumnosti, od hinavške pokore, od prasne svetosti.

Ufs svejt v' hudimu tizhy, kakur pravi edn tvojih Apostelnov. Letu jest usakdan bol vidim. Kar ty o Bog! v' tvojimu evangelju svejt ime-nujesh, je usse hudu. O Bog! rešhi me od duha, od del, inu od sapellyvoſti tiga svejta.

Tu nar vezhi hudu je greh. Sakaj sguba tiga premoshenja, bolesn tiga shivota, sanizhvanje med svejtam, inu druge teshave, ali supernofti tiga shivlenja se le od tod hude rezhy imenuvati imajo, kir so fhtrafinge tiga greha. Lete nadloge so dostikrat same na sebi dobre rezhy, inu flifhijo v'to versto teh od tvoje previdnosti napravlenih rezhy, kaker nam tvoj S. evangeli da saftopiti. Sgodi se tedej po tvoji voli, aku ty menish, de so letu k' mojemu isvelyzhanju dobre rezhy. Prosim te, resh me pred usim drugim od greha. Leta je usselej inu poufod enu resnyzhu hudu. Reshi me od upyranje mojiga poshelenja pred tim dobrim, inu od drugih oftankov tiga greha. Reshi me od vezhniga pogublenja, od pekla, katir je en vezhni konz tiga greha, en konz bres usiga konza.

Sklep

Sklep tē Gospódne molytve.

Amen. Ozhe nash! Ufe tu, kar sim tebe skus leto molytuv, od mojiga Isvelizharja navuzhen, profil, jest she enkrat ob kratkim s'eno besedo profim, inu rezhem: Amen, tu je, sgoti se taku, kakur sim profil. Gospód! uflishi mojo molytu, inu moje upitje nej k' tebi pride. O Gospód! pred teboj so moje shelle, inu moje sdihvanje tebi ny skrytu. Uflishi mojo molytu, inu ne saversi mojo proshno; poslušhaj me, inu uflishi me uselej, kadar bom tebe po navuku tvojiga lubiga Syna Jësusa Kristula nashiga Vuzhenyka profil. Inu kir je on nash Sřednik, bres katiriga jest nisim urėdn uflishan biti; uflishi me skus ravnu letęga Jësusa Kristusa Gospóda nashiga, katir s' teboj shivy, inu krajluje v' edynosti Svetiga Duha Bog

od vękomej do vękomej. A-
men.

Pfalmi tę pokóre, tu je, tii-
fti psalmi, katiri so v'karfhan-
ski zęrkvi shę od nękadajsem
sa molytve inupejtje ob zhaf-
sih tę pokóre is med tih dru-
gih psalmov vun sbrani bily,
fe najdejo v' tih bukuvzah
Svęta Majha imenuvanih. Sa
tęga volo so v' letęh bukuv-
zah *Od pokóre* vun spufheni.

Kar je v'timu sdihuvanju is
tiga 118. Pfalma tukaj med dva
ferpa (—) postavlenu, le-
tu nilso besęde tiga psalma,
ampak besęde tiga prestavlavza,
katire sa tu vmejs sfoje, de se
besęde tiga psalma loshej v'na-
sho molytu obernejo.

Sdihuvanje k' Bogu

Is t i g a

Stu inu osemnajstiga Psalma.

Srežhni so ti, kateri so bres
 madeshana (svoji) poti, inu
 po postavi tiga Gospóda ho-
 dijo. Srežhni so, kateri njego-
 vu govorjenje skerbnu premish-
 lujejo, tèr njega is zeliga ser-
 za jishejo. Sakaj tiisti, kateri
 hudobyó dopernafhajo, niso po
 njegovih potih hodili.

Ty (o Gospód!) si ukasal tvó-
 je sapovdi prav svestu dershati.
 O de bi moje poti (tu je, mo-
 je misli, shelle, besede, inu
 della) k'ispolnenju tvojiga na-
 prejpisanja obernene bile. Ta-
 krat jest ne bom oframoten, ka-
 dar se bom v' usih tvojih sapov-
 dih prav rasglédal. Jest bom
 tebi hvalo dajal, sa volo vishan-
 d 3 ja

ja tiga serza k' tĕmu, de sim se
 fklepe tvoje pravyye navuzhil.
 Jest bom tvoje naprejpišanje
 dershal, o nikar me zelu ne sa-
 puſti.

S'zhẽm poravna en mladĕnzh
 (kar je en flẽherni zhlovek pru-
 ti tebi, o Bog!) svojo pot, (ali
 svoje shivljenje?) s' tĕm, de tvo-
 je beſede dershy.

(O de bi jest tvoje beſede inu
 ſapovdi dershati taku ſkerbn bil,
 kakur David, kater k' tebi, o
 Bog, pravi:) Jest sim tebe is moji-
 ga zĕliga ſerza jiskal, o nikar
 me ne ſaversi od tvojih ſapovd,
 (tu je, ne puſti me tvoje ſapovdi
 prelomiti.) Jest sim tvoje beſe-
 de v' mojim ſerzu ſehranil,
 de super tebe ne greſhym.

Ty, o Gospod! ſi zheſhenja
 uredn, vuzhi mene tvoje na-
 prejpifanje.

(O Bog! Kadaj bom jest v'ſtanu
 prav po reſnyzi k' tebi rezhi:) S'
 mojim shnablimi sim jest uſe
 fkle-

fklepe tvojih ust perpovedval. Mene je na ti poti po tvojimu govorjenju vezh veselylu, kakur nad usim bogastvam.

Jest se bom v'tvojih sapovdih vadl, ter bom na tvoje poti (katire ty kashesh) gledal. Jest bom tvoje naprejpišanje premishluval, na tvoje besede ne bom posabil. (Daj meni k'temu o Bog, tvojo pomozh.)

Sturi dobroto tvojimu hlapzu, oshivi me', inu jest bom tvoje besede dershal. Odpri moje ozhy, inu jest bom zhudne rezhy tvoje postave ogledval. Jest sim en ptujz na semli: nikar ne fkrivaj pred menojo tvoje sapovdi.

(O de bi jest bil uselej taku shelel tvojo volosposnati, inu sturiti, kakur David, kater je djal.) Moja dusha je po tvojimu naprejpišanju usaki zhafs hrepenela.

Ty si tim preusētnim ludu sashugal: preklēti to ti, kateri se tvojih sapovd ogibajo.

(Kaku po nedovshnim je David od ludy sovrashen bil, kir je sa volo lubesni k'tvoji postavi terpel. On je k'tebi molil:.) Odusami saframuvanje, inu sanizhvanje od mene: kir sim tvoje govorjenje jifkal. Sakaj ti ime nytni so sedeli, ter so super mene govorili, tvoj hlapz pak se je k'ispolnenju tvojiga naprejpisanja vavl. Sakaj moje premihluvanje je tvoje govorjenje, inu moje preudarjanje je tvoje naprejpisanje.

Moja dusha se (od slabosti) ne more od tla usdigniti: oshivi me' po tvoji besedi; (kakur obetash temi, kateri si k'tebi vupanje usamejo.)

Jest sim tebi moje poti, (ali moje shivljenje) skasal, inu ti si me' uflihal, (kakur jest vupanje imam:.) vuzhi me'tvoje naprejp-

pi-

pisanje. Podvishaj me v' ti poti tvojiga naprejpisanja; inu jest bom dalej shl v' sposnanju tvojih zhudnih rezhy.

Moja dusha je (taku rezhi) dre-mala od toshlivofti, daj meni ferzhnost po tvojih besedah. To pot te hudobye odverni od mene, inu usmili se zhes mene s' tvojo postavo.

(O kaku svet je David tebi bil, kakur se is njegove molytve vidi, kir pravi:) Jest sim si to pot te refnyze isvolil, inu na tvoje fklepe nisim posabil. Jest sim se tvojiga govorjenja dershal: o nikar me ne pusti v' framoto pridti. Jest sim po poti tvojih sapovd tek, kadar si ty moje ferze rasshiril.

Sturi meni o Gospod! to pot tvojiga naprejpisanja k' postavi: inu jest bom smirej po nje gledal. Daj meni sastopnost, inu jest bom tvojo postavo ne tanku spremishluval, ter

bom njo is mojiga zęliga ferza
 dershal. Vodi me po ti stesi
 tvojih sapovd: sakaj leto sim
 si jest isvolil. Sturi, de bo mo-
 je ferzę naklonenu k'tvojimu go-
 vorjenju, ne pak k'lakomnosti.
 Odverni moje ozhy, de ne bo-
 do prasne rezhy ględale, na
 tvoji poti sturi me prav shivi-
 ga. Postavi pred ozhy tvojiga
 hlapza na uselej tvoje besęde,
 daj njemu tvoj strah. Oduse-
 mi meni saframuvanje, kar sim
 se bal; sakaj tvoji sklępi so per-
 jętni. Polej tvoje sapovdi sim
 jest shelel, oshivi me s'tvojo
 pravvyzo.

Nej pride a Gospód! zhes
 mene tvoje usmilenje, tvoje
 isvelyzhanje po tvoji besędi. Inu
 jest bom tęmi, kateri me op-
 ponafhajo, to besędo odgovo-
 ril, de sim na tvoje besęde sa-
 vupal. Nikar ne odusami od
 mojih ust to besędo te resnyze
 ze.

želu: sakaj na tvoje fklepe
sim se jest saněl.

(Daj meni o Bog taku terdne na-
prejusetja, kakur Davidu, kater
je k'tebi djal:.) Jest bom tvojo po-
stavu uselej dershal, na veko-
mej inu od vekomej do veko-
mej. Jest sim s'rasfhirjenim
(ali s'veselim) serzam hodil, kir
sim tvoje sapovdi prejis kval.
Jest sim od tvojiga govor-
jenja prizho Krajlov govoril,
ter nisim k'framoti postal. Jest
sim tvoje sapovdi premis hluval,
katere sim lubil. Jest sim mo-
je roke k'tvojim sapovdam us-
dignil, katere sim lubil, inu
sim se v'tvojimu naprejpisanju
vadi.

(Daj meni o Bog, enu taku ter-
dnu vupanje na tvoje obetanje,
kakur Davidu, kater pravi) Spom-
ni se na tvojo besedo k'tvoji-
mu hlapzu, s' katero si ty meni
vupanje dal. Letu je meni v'
mojimu ponyshanju serze hla-

dylu: sakaj tvoja beseda je mene oshivelá.

(Moj Bog, daj meni mozh, de bom od tih hudobnih taku malu pohujshan, kakur David, katir taku govory.) Ti preusetni so silnu hudobnu dellali, jest pak od tvoje postave nisim odstopil. Jest sim na tvoje nekrajne skleppe o Gospod! smislil, inu sim se oveselil. Sa volo tih grešnikov je mene ommedlevza obshla, kir tvojo postavo opufhajo.

(Daj meni o Bog k'tvoji postavieno tako lubesn, de bom na njo taku stanovytneu mislil, kakur David, katir k'tebi taku moli:.) Tvoje naprejpisanje je meni lubu bilu, kakur enu pejtje v'timu kraju mojiga popotvanja. Jest sim se po nozhi na tvoje ime o Gospod! spomnil. Inu sim tvojo postavo dershal. Letu se je meni sgodilu, kir sim tvoje naprejpisanje prejis'kval.

(O de bi jest k'ispolnenju tvoje vole take shele, take naprejsetja, inu tako stanovytnost imel, kakurse v'leteh Davidovih beledah vidi:) O Gospód, sim djál jest, moja rezh je, tvojo postavo der-shati. Jest sim is mojiga zeliga ferza pred tvojim oblizhjam profil, usmili se zhes mene po tvoji beledi. Jest sim moje poti premislil, inu sim moje noge po tvojimu govorjenju obernil. Jest sim perpravlen, ter nisim odstrashten, de bom tvoje sapovdi dershal. Grešhniki so okrog mene mreše oppledili, inu jest tvojo postavo nisim posabil. Ob pol nozhy sim ustajal, tebe hvaliti sa volo tih fklepov tvojiga naprejpisanja. Jest sim s'usim temi fklepenjen, kateri tvoj strah imajo, inu tvoje sapovdi dershe.

Tvojiga usmilenja o Gospód! je semla polna, vuzhi me tvoje naprejpisanje.

Gospód, ty si tvojimu hlapzu dobroto fkasal po tvoji besedi. Vuzhi me, kar je prav, kar je lepu, kar je sastopnu: sakaj na tvoje sapovdi sim jest virval.

(David je sposnal, de v' dobri rezhi zhlovek teshku bres greha obstoju: satoroj je on djal :) Pre-den sim bil ponyshan, sim gre-fhyl: sa tega volo sim (potler) tvoje besede dershal.

Ty si dobrote poln (o Gospod,) inu sa volo tvoje dobrote vuzhi me tvoje naprejpisanje.

(Sturi me o Bog zhes pohujfhan-je terdniga, kakur David od sebe govory, rekozh :) Tih preusetnih hudobya je mene obfula, jest pak bom is mojiga zeliga fer-za na tvoje sapovdi mislil. Njih serze fe je kakur mleku ster-dylu: jest pak sim tvojo postavo premishluval.

(Kadar jest v' nadloge pridem, bi imel jest s' Davidam k' tebi o Bog rezhi :) Dobru je, de si ty
me-

mene ponyshal, sa tu, de se bom tvoje naprejpitanje vuzhyl. Postava tvojih ust je meni bolshi, kakur tavshenti slata inu frebra.

Tvoje roke so me stvarile, inu naredile, daj meni sastopnost, inu jest se bom tvoje sapovdi vuzhyl. Kateri tvoj strah imajo, bodo mene gledali, inu se bodo veselyli, de sim se na tvoje besede sanel.

(O de bi se jest v'nadlogah na tvojo pravizo, o Bog, inu na tvojo postavo iponnil, kakur se je David spomnil, kir govory, rekozh:) Jest sim sposnal, de so tvoje lodbe sama praviza, inu s'tvojo resnyzo si ty mene ponyshal. Nej se sgody tvoje usmilenje, de meni serze ohlady, po tvojimu govorjenju k'tvoji mu hlapzu. Nej pride tvoja milost zhes mene, inu jest bom shivel; sakaj moje premishlivanje je tvoja postava. Nej

bodo ti preusętni oframoteni, kir so super mene po krivyzi hudobyo sturili: jest pak se bom v' tvojih sapovdih vadi.

† Nej se s' menoј fklęnejo, ka-teri tvoj strah imajo, inu ka-teri tvoje naprejpišanje snajo. Nej postane moje ferzę bres madesha v' tvojimu naprejpišanju, de k' framoti nepostanem.

(Kaku možnu je David na tebe, o Bog! savupal, kir je djal :) Moja Dufha je ommagala, od shella tvojiga isvelyzhanja, inu jest sim se na tvojo besędo uss sa-ņęsl. Moje ozhy so od ględanja na tvoje govorjenje ottam-ņęle, ter so djale: kdaj me bosh ovešęlil? Sakaj jest sim postal, kakur en meh pod flano (tu je, jest sim uss suhotn inu mersl;) na tvoje naprejpišanje jest nilim posabil.

Kolku je she dny tvojiga hlapza? Kdaj bosh zhes moje preganjavze (sovrashnike moje du-

dušhe) sodbo sturil? Ti hudobni so meni kvante perpovedvali, letę pak niso, kakur tvoja postava, (perjetne.)

Uše tvoje sapovdi so resnyza: (pravi David) po nedovshnim so me (moji sovrashniki) preganjali: pomagaj meni. Oni so me fkoraj na semli konzhalil: jest pak nilim od tvojih sapovdi odstopil.

Po tvoji milosti oshivi mene, (o Bog!) inu jest bom govorenje tvojih ust dershal.

Tvoja besęda, o Gospód! ostane na vękomej v'nebu: od rodu do rodu je tvoja resnyza: ty si semlo postavil, inu ona ostane. Per tvojimu ukasovanju je smirej dan: sakaj use rezhy tebi flushijo.

(Daj meni, o Bog! v'krishih inuteshavah na tvoje sapovdi po Davidovinu exempelnu misliti, kater pravi:.) Aku bi tvoja postava moje premishluyanje ne bila,

la,

la, bi se jest morebiti v' moji-
mu ponyshanju bil pogubil. Nig-
dar ne bom jest tvoje naprej-
pisanje posabil: sakaj skus le-
tu si ty mene oshivel. Tvoj
sim jest, rešhi me; sakaj jest
sim tvoje napreipisanje pre-
jiskval. Mene so grešniki zha-
kali, de bi me pogubili, jest
sim tvoje govorjenje sastopil.
Jest sim vidil, de bo usih stva-
ry konz; tvoja sapovd delezh
feshe.

(Moj Bog! daj meni enu taku
veselje k' tvojim sapovdami, ka-
kur Davidu, katir taku moli;) Gos-
pód! Kaku sim jest tvojo postavo
lubil! ona je zel dan moje pre-
mishlvanje. Ty si mene skus
tvojo sapovd zhes moje lov-
rashnike modriga sturil, ona je
na vezhnu per meni. Jest sim
vezh sastopil, kakur usi, kate-
ri so me vuzhyli, kir imam tvo-
je govorjenje sa moje premish-
lvanje. Jest sim vezh sa sto-
pil,

pil, kakur ti stari, kir sim tvo-
 je sapovdi jiskal. Od use hude
 poti sim moje noge ustavljal,
 de bi tvoje besede dershal. Od
 tvojih sklepov nisim v'stran shl,
 kir si ty meni postavo dal. Ka-
 ku fladke so v'mojimu gerlu
 tvoje besede! one so v'mojih
 ustah bolsi, kakur med. Is
 tvojih sapovd sim jest sastrnu
 postal, sa tega volo sim usako
 pot te hudobye sovrashil.

Tvoja beseda (o Bog!) je ena
 svetloba sa moje noge, inu ena
 luzh na mojih stesah.

(O Bog! Kaku serzhnu je David
 perpravlen bil tvojo volo ispol-
 niti, rekozh:) Jest sim persegel,
 ter sim si naprej usel, sklepe
 tvoje pravyze dershati.

O Gospod! jest sim silnu po-
 nyshan: oshivi me po tvoji be-
 sedi.

Sturi o Gospod! tebi dopad-
 livo to radovolno hvalo mojih
 ust, inu vuzhi me tvoje skle-
 pe.

(Kateriga ty, o Bog! s'tvojo gnado podpyrash, leta svojo stanovytnost tebi perpishe rekozh :) Moja dusha je usefkusi v' mojih (slabih) rokah, (tu je, v' nevarnosti,) inu tvojo postavo jest nisim posabil.

(O de bi jest taku stanovytu v' timu dobrimu bil, kakur David od sebe govory, rekozh :) Greshniki so meni sadergo nastavlali, inu jest od tvojih sapovd nisim safhl. Jest sim tvoje govorjenje sa irblhino prejel na vezhnu: sakaj letu je enu veliku veselje mojiga serza: Jest sim moje serze naklonil k' ispolnenju tvojiga naprejpisanja na vezhnu, sa volo pourazhyla.

(Daj meni, o Bog! to gnado, de ne bom tiga hudobniga zhloveka, temuzh njegovo hudobyu sovra- shil, kakur je David dellal, kater pravi:) Jest sim tim hudobnim sov- rash bil, inu tvojo postavo sim lubil. Ty si moj pomozhnyk,
inu

inu moj varh, inu na tvojo besedo sim se jest sanesl.

Pojidte prozh vy hudobni od mene, inu jest bom sapovdi mojiga Boga na tanku premishluval. Varvaj me' po tvoji besedi (o Bog) inu jest bom shivel; inu ne pusti me per mojemu vupanju k' framoti postati. Pomagaj mi', inu jest bom bres nevarnosti: ter bom tvoje naprejpisanje smirej premishluval. Ty si use te savergl, kateri od tvojih fklepov prozh gredo: sakaj njih misli so kri-vyzhne.

(O de bi se jest pred gresnikami taku varval, kakur David od sebe govory:.) Jest sim use gresnike te semle sa hudobne prelomvavze shtel; satorej sim tvoje govorjenje lubil.

Swadaj, (o Gospod!) s'tvojim straham moje mesu; sakaj pred tvojim sodbami sim se jest sbal.

(O de bi jest bres lashy smel rezhi :) Jest sim po resnyzi inu po pravyyzi dellal: (Jest bi uflifhan bil, kadar bi tebe profil, rekozh :) nikar me mojim oppravlavzami zhes ne daj. Obder-shi tvojiga hlapza v' tinnu dobrimu, ti preusetni me nima-jo oppravlati.

(O kaku mozhnu je David na tebe savupal, kir je djal :) Moje ozhy so ottamnele od zhakan-ja na tvojo pomozh, inu na ispolnenje te besede tvoje pravyyze.

Sturi s'tvojim hlapzam po tvojimu usmilenju, inu vuzhi me tvoje naprejpisanje. Jest sim tvoj hlapz, daj meni sastopnost, de bom tvoje govorjenje snal.

Zhafs je she, de ty perstopish o Gospod! (posvejtni ludje) so tvojo postavu spazhyli.

Satorej, (pravi David,) sim jest tvoje sapovdi vezh lubil,
ka-

kakur slatu inu shlahtn kamn. Sa tega volo fim se na use tvoje sapovdi kje obrazhal: ter fim ulako hudobno pot sovrasnil.

(Daj meni o Bog, taku goręzhe sheleę po tvoji postavi, kakur David poje :) Tvoje govorjenje je zhuda polnu, satorej je taistu moja dusha fkerbnu premishluvala. Tvoje besede, kadar se sastopijo, rasvitleę, inu sastopnost dajo tim majhinim. Jest fim s' ustni sinil, ter fim sapo k' sebi ulękl, kir fim tvoje sapovdi shelel.

Pogledaj na meę, inu usmili se zhes mene, kakur v' sodbi tihistih, kateri tvoje imeę ljubijo. Vishaj moje stopne po tvoji besedi: inu nobena krivyza nej v' meni ne gospoduje. Reshi me od oppravlivosti tih ludy, de bom tvoje sapovdi dershal. Rasvitli s' tvojim pogledam tvojiga hlapza, inu vuzhi me tvoje naprejpisanje.

(O de bi jest mogli prav po resnyzi rezhi:) Moje ozhy so potoke tih sovs tozhyle: kir se ny tvoja postava dershala.

Ty si pravyzhn o Gospod! inu pravyzhna je tvoja sodba. Ty si pravyzo inu resnyzo tvojo ojstru sapovedal, katera je tvoje govorjenje.

(O de bi jest taku gorezho lubesn k'tvoji postavi imel, kakur se v'leteh Davidovih besedah vidi, kir pravi) Od gorezhe skerby sim jest prepadl, kir so moji superniki na tvoje besede posabili. Tvoje besede so, kakur enu skus ogn prav dobru ozhistenu slatu, inu tvoj hlapz je teiste lubil. Jest sim en mladenzh inu en sanizhvan, na tvoje naprejpisanje nisim posabil.

Tvoja pravyya (o Bog) je vezhna pravyya: inu tvoja postava je sama resnyza.

(O de bi jest v'mojih nadlogah na tvoje sapovdi mislil, kakur od
se-

sebe David pravi, rekozh:) Britkost inu tefnoba je mene obfhla, tvoje sapovdi so moje premifhluvanje.

Tvoje govorjenje je vezhna pravyya, daj meni sastopnost, inu jest bom shivel.

(O Bog kaku fkerbn je David nozh inu dan bil sa ispolnenje tvoje vole; letu jest is tega vidim, kar on tukaj k'tebi govory:) Jest sim is mojiga zeliga ferza upil, uflifhi me, o Gospod, jest bom tvoje naprejpfanje prejiskval. Jest sim k'tebi upil, refhi me, de bom tvoje sapovdi dershal. Sjutraj sgodej sim jest hitel, ter sim upil, kir sim se na tvoje besede sanefl. Pred sario fo she moje ozhy pruti tebi gledale, de bi tvoje besede premifhluval.

Uflifhi o Gospod! moj glafs po tvojimu usmilenju, inu po tvoji sodbi oshivi me. Moji preganjavzi fo se k'hudobyi perbli-

shali, od tvoje postave pak so delezih prozh shli. Ty o Gospod! si blisu, inu use tvoje poti so resnyza.

(David je she v'svoji mladosti na tvojo postavo misliti sazhet, kir pravi:) Jest sim she v'sazhetku od tvojiga govorjenja sposnal, de si tuisu sa vekomej postavil.

(O de bi jest v'ponyshanju, v'preganjanju, v'skufhnavahtaku sturil, kakur David od sebe tukaj govory:) Pogledaj, kaku sim ponyshan, inu reshime', sakaj na tvojo postavo nisim posabil. Rasfodi mojo rezh, ter reshime, oshivi me sa volo tvoje besede. Od greshnikov je isvelyzhanje delezhi, kir tvoje naprejplanje niso jiskali. Per tebi o Gospod! je veliku usmilenja, oshivi me po tvoji sodbi. Teh, kateri me preganjajo, je veliku, jest od tvojiga govorjenja nisim v'stran shl. Jest sim te pregreshne vidil, ter sim prepادل: kir tvoje
be-

befede niso derшали. Poglej, o Gospod, jest sim tvoje sapovdi lubil; po tvojimu usmilenju oshivi me.

Sazhetk tvojih besedy je refnyza, inu usi fklepi tvoje pravyye so na vękomej.

(Daj meni o Bog tvojo postavo taku lubiti, kakur je njo David lubil, kir pravi:) Ti imenytni so me po nedovshnim preganjali: moje serze je pak tvojih besedy strah imęlu. Jest se bom nad tvojimi besedmy taku veselil, kakur edn (tih shovnirjov,) kater veliku ropa najde. Jest sim hudobyo sovrashil, inu kakur gnusobo zhertil: tvojo postavo pak sim lubil. Sedemkrat na dan sim tebi hvalo dajal, sa volo tih fklepov tvoje pravyye. Ti, kateri tvojo postavo lubijo, imajo veliku miru, ter se ne pohujshajo. Jest sim na tvoje isvelyzhanje, o Gospod! zhal, inu sim tvoje sapovdi lubil.

bil. Moja duſha je tvoje go-
vorjenje derſhala, inu prav slo-
lubila. Jeſt ſim tvoje ſapovdi
inu tvoje govorjenje derſhal;
ſakaj uſe moje poti ſo pred
tvojim ozhmy.

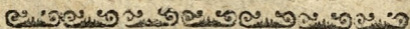
Puſti, o Goſpod! mojo proſh-
no blisu tvojiga oblizhja prid-
ti: po tvoji beſedi daj meni ſa-
ſtopnoſt. Nej pride moja proſh-
na pred tvoje oblizhje, po tvoji
beſedi reſhi me.

(Moj Bog daj meni te ſhele, ka-
tere je David imel, kir pravi:)
Moji ſhnabli bodo pejtje ſliſha-
ti puſtili, kadar me boſh tvo-
je naprejpifanje navuzhil. Moj
jeſik bo tvoje beſede perpoved-
val, ſakaj uſe tvoje ſapovdi ſo
ſama pravyza. Nej ſe tvoja ro-
ka k' meni ſtegne, de me reſhi:
ſakaj tvoje ſapovdi ſim ſi jeſt
iſvolil. Jeſt ſim tvoje iſvely-
zhanje, o Goſpod, ſhelel, inu tvo-
ja poſtava je moje premifhlu-
vanje. Moja duſha bo ſhiveła,
inu

inu tebe hvalila, inu tvoji fklepi bodo meni pomagali.

(Jest rezhem s' Davidam:) Jest sim se safhl, kakur ovza, katera se je sgubila: jishi ty tvojiga hlapza: (O de bi jest tudi s' Davidam rezhi smel:) sakaj tvoje sapovdi jest nisim posabil.

Premiškluvanje

tiga perviga psalina.

Srežhni je ta zhlovek, katir se ny sa svjětvanjam tih hudobnih podal, inu na poti tih grešnikov ny ostal, tudi se ny na vuzhenyfhki sedesh tē pohujshlive hudobye usēdl, (kakur edn, katir ne misli v'stan te pravyze skus pokoro se verniti, temuzh she druge ludy hudobyo vuzhy.)

(Srežhni je ta, katir ny takushen,) Temuzh ima svojo volo per postavi tiga Gospoda, ter njegovo postavo nozh inu dan (tu je, usefkusi) premišluje: inu bo, kakur enu drevu, katiru je poleg zurkov tih voda usajenu, katiru bo svoj sad ob svojimu zhafsu dalu, inu kati-riga listje se ne bo (od sushe) ossipalu.

(Sręzhni je en taki zhlovek)
inu use, kar kol bo dęllal, nje-
mu po sręzhi pojde.

Ne taku ti hudobni, ne ta-
ku: temuzh oni bodo, kakur
en prah, katiriga vejtr od po-
verhnyne tę semle prozh od-
pihne.

Sa tega volo ti hudobni ne
bodo per sodbi, inu v' kup-
sbiralshu tih pravyzhnih dobru
stali.

Sakaj Gospod posna to pot
tih pravyzhnih, inu zęsta tih
hudobnih bo konz usęla.

